

VII.

Slutnja
presojne tišine
sklanja rumene misli
trav
v toplo,
zvenečo vdanost
čakanja.

(Človek ostal bo sam.)

Druga ob drugi
bodo umrle
strmo,
smehljaje
z iskreno besedo
zemlje.

Človek
bo smrti tuj.

I.

Pravijo,
da je pomlad.

Dekleta
diše po parfumih
božansko
in hodijo s svojimi fanti
s postelje v kino
in spet nazaj,
kot vse leto.

Le
sključena starka
ima čudne oči
in bi rada
mordá